

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.297 van 4 juni 2002
in de zaak A. 78.294/X-8097.**

In zake : Marcus SUYS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grotehertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkommende partij :

Frans GHEKIERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HONORE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 4 A.

DE R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcus SUYS op 15 april 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 11 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende intrekking van het besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, met uitwerking op 22 juni 1994, "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming";

Gelet op het arrest nr. 82.081 van 13 augustus 1999 waarbij het verzoek tot tussenkomst van Frans GHEKIERE in de vordering tot schorsing wordt

ingewilligd, de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen van het besluit van 11 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende intrekking van het besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, met uitwerking op 22 juni 1994, "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming", in zoverre dit besluit de percelen van Marcus SUYS, kadastraal gekend onder Sectie B, nrs. 331 h 5, 331 g 5, 331 f 5 en 332 n betreft, de vordering tot schorsing voor het overige wordt verworpen, de bekendmaking in het arrest wordt bevolen op dezelfde wijze als het geschorste besluit, de kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing ten laste van de tussenkomende partij worden gelegd, en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing voor het overige wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van 10 september 1999 ingediend door Frans GHEKIERE;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van 17 september 1999 ingediend door het Vlaamse Gewest;

Gelet op de beschikking van 24 november 1999, die het verzoekschrift tot voortzetting van het geding voor het verdere verloop van de procedure aanziet als een verzoek tot tussenkomst en die de tussenkomst van Frans GHEKIERE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 2 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VAN WESEMAEL die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat T. DE SUTTER die, loco Advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. DE KAESTEKER die, loco Advocaat R. HONORE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het verzoekschrift tot voortzetting ingediend door Frans GHEKIERE wordt aangezien als een verzoekschrift tot tussenkomst in de vordering tot nietigverklaring; dat de kosten dienovereenkomstig worden begroot; dat zij worden bepaald op 123,95 euro;

Overwegende dat verzoeker eigenaar is van de panden gelegen aan de Lauwbergstraat nrs. 90-92-94, kadastraal gekend Sectie B, nrs. 331 h 5, 331 g 5, 331 f 5 en 332 n; dat volgens het bij koninklijk besluit van 13 augustus 1953 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk-Lauwe", gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 september 1961 en 29 september 1971, deze percelen zijn gelegen in een zone voor nijverheidsgebouwen; dat volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk deze percelen zijn gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie; dat verzoeker bij vonnis gewezen door de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk op 9 maart 1992 strafrechtelijk werd veroordeeld wegens "bij het inrichten van een feestzaal in een bestaande bedrijfswoning, diverse uitbreidingswerken (...) en verbouwingswerken te hebben uitgevoerd zonder schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en

schepenen", deze werken "in stand te hebben gehouden", en "inbreuk te hebben gedaan op (...) het bij M.B. van 29.9.71 goedgekeurd B.P.A. nr 1 Tuinwijk, doordat de feiten zich situeren in een zone voor nijverheidsgebouwen, waarmee de feestzaalinrichting uiteraard strijdig moet worden geacht", en dit op voornoemde percelen; dat voornoemd vonnis wat betreft de vastgestelde inbreuken werd bevestigd bij arrest van het Hof van beroep te Gent van 21 januari 1993; dat verzoekers voorziening in cassatie werd verworpen bij arrest van het Hof van cassatie van 15 juni 1995; dat voor de betrokken percelen door het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen inmiddels, benevens een aantal weigeringsbeslissingen, meerdere bouwvergunningen werden verleend, met name op 3 juni 1991 een vergunning strekkende tot het "verbouwen bedrijfsgebouw in woning en burelen", op 17 februari 1992 een vergunning voor "verbouwen inkom magazijn en vervangen gevelmetselwerk zijmuur woonst (regularisatie)", op 26 april 1993 een regularisatievergunning voor "aanpassen en uitbreiden bestaande ambachtelijke bedrijfsruimte" en op 31 augustus 1993 voor het "verfraaien van achtergevels werkplaats"; dat tegen de bouwvergunning van 26 april 1993 bij de Raad van State een annulatieberoep werd ingesteld; dat dit beroep nog hangende is; dat bij besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden "het bijgaand plan, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en een onteigeningsplan, tot wijziging van het bij koninklijke besluiten van 13 augustus 1953, 18 september 1961 en 29 september 1971 goedgekeurd en gewijzigd bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Tuinwijk (Lauwe)' genaamd, van de stad Menen, wordt goedgekeurd, met uitsluiting van het met een blauwe rand omzoomde deel van het onteigeningsplan" en wordt bepaald dat het algemeen nut de onteigening vordert van de percelen aangegeven op het goedgekeurde deel van het plan; dat verzoekers percelen door de voorschriften van dit plan zich bevinden in een zone met als hoofdbestemming "horeca, detailhandel, diensten en kantoren met uitzondering van dansgelegenheden" (H) evenals "stapelplaatsen en kleine bedrijven (niet storend voor de woonomgeving)" (SB), en als nevenbestemming "wonen" (W); dat tegen laatstgenoemd ministerieel besluit van 22 juni 1994 evenals tegen het besluit van 29 januari 1993 van de gemeenteraad van Menen waarbij voormeld plan definitief wordt aangenomen, een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring werden ingesteld (zaak A. 59.989); dat de vordering tot schorsing bij arrest nr. 52.256 van 16 maart 1995 werd verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen; dat de gemachtigde ambtenaar op 2 december 1994 met toepassing van artikel 54 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en

van de stedenbouw aan verzoeker de bouwvergunning heeft verleend voor het "wijzigen van de bestemming van een bestaand gebouw naar een horecabedrijf"; dat tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld (zaak A. 62.312); dat dit beroep nog hangende is; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen op 22 januari 1996 aan verzoeker de bouwvergunning heeft verleend voor "het herinrichten parking"; dat ook tegen dit besluit een vordering tot schorsing en een annulatieberoep werden ingesteld (zaak A. 68.509); dat de vordering tot schorsing bij arrest nr. 63.279 van 26 november 1996 werd verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 28 juni 1996 aan verzoeker de bouwvergunning heeft verleend voor "de wijziging van woning en burelen naar gelagzaal-café met inbegrip van verbouwing"; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening voornoemd besluit van 22 juni 1994 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk-Lauwe", heeft ingetrokken "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming";

Overwegende dat bij arrest nr. 82.081 van 13 augustus 1999 de schorsing van de tenuitvoerlegging werd bevolen van het bestreden besluit "in zoverre dit besluit de percelen van Marcus SUYS, kadastraal gekend onder sectie B, nrs. 331 h 5, 331 g 5, 331 f 5 en 332 n betreft"; dat verzoeker geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend wat de percelen betreft waarvoor de vordering tot schorsing werd afgewezen; dat krachtens artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State in zoverre de vordering tot schorsing van het bestreden besluit werd verworpen de afstand van het geding wordt uitgesproken;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang, dan wel wegens onwettig belang, aangezien het nadeel van verzoeker niet rechtstreeks is veroorzaakt door het bestreden besluit maar door het arrest van het Hof van beroep te Gent, en dat verzoeker werd veroordeeld voor het inrichten van een feestzaal, hetgeen het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" niet toelaat, zodat ingeval het bestreden besluit wordt

vernietigd, verzoeker nog steeds geen feestzaal kan uitbaten; dat verzoeker derhalve geen enkel voordeel kan halen uit een vernietiging;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert dat omtrent de opgeworpen problematiek reeds werd geoordeeld in het arrest over de vordering tot schorsing, en voorts dat een feestzaal een horeca-zaak is en daarom nog geen dansgelegenheid, en dat hij op grond van het bijzonder plan van aanleg van 1994 verscheidene vergunningen heeft verkregen voor "het wijzigingen van de bestemming van een bestaand gebouw naar horeca-bedrijf" en voor "de wijziging van woning en burelen naar gelagzaal-café met inbegrip van verbouwing";

Overwegende dat de verwerende partij in een laatste memorie betoogt dat de vernietiging van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij een voordeel dient te verschaffen, dat indien in casu de bestreden beslissing wordt vernietigd, het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" zoals goedgekeurd bij ministerieel besluit van 22 juni 1994, opnieuw gelding krijgt en het perceel van verzoeker komt te liggen in een zone met als hoofdbestemming "horeca, detailhandel, diensten en kantoren met uitzondering van dansgelegenheid", zodat het uitbaten van een feestzaal onder dit bijzonder plan van aanleg niet kan worden vergund, en dat bovendien verzoeker door de vernietiging van de bestreden beslissing vraagt dat een onwettige situatie in stand zou worden gehouden, hetgeen een onwettig nadeel uitmaakt;

Overwegende dat de stelling van verwerende partij dat het nadeel van verzoeker voortvloeit uit het in kracht van gewijsde gegane arrest van het Hof van beroep te Gent dat het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt, niet kan worden bijgetreden; dat immers het ingetrokken ministerieel besluit van 22 juni 1994, wat verzoekers eigendommen betreft, de rechtsgrond vormt van de hem nadien verleende regularisatie-bouwvergunningen waardoor het door voornoemd arrest bevolen herstel "doelloos" is geworden; dat het bestreden intrekkingsbesluit op zich de rechtstoestand van verzoekers eigendommen wel degelijk wijzigt; dat verzoeker door het instellen van een beroep tot nietigverklaring van zodanig besluit geen "onwettig" oogmerk nastreeft; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in het vierde onderdeel van het enig middel onder meer de schending aanvoert van "de rechtskracht" van het ministerieel

besluit van 22 juni 1994 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk" van de stad Menen, van het motiverings-, het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en de schending van het verbod van administratieve willekeur,

"(d)oordat de minister in het bestreden besluit overgaat tot intrekking van een ministerieel besluit van 22 juni 1994, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 'Tuinwijk' van de stad Menen(,)

(e)n doordat, samengevat, in het bestreden besluit daartoe verwezen wordt naar lopende procedures voor de Raad van State tot vernietiging van dit BPA (ingediend door de b.v.b.a. GEERAERT-LAUWE, de heer Marc VERGOTE, en de heer Christian PIËTTE) en tot vernietiging van een bouwvergunning van 2 december 1994 (ingediend door Frans GHEKIERE), en gemotiveerd wordt dat bij de totstandkomingsprocedure van het plan van aanleg toentertijd verzuimd was bij de weergave van de juridische bestaande toestand te vermelden dat met betrekking tot de feestzaal van beroeper een met het gezag van gewijsde beklede strafrechtelijke uitspraak bestond met een bevel om het pand bij wege van herstelmaatregel in zijn vorige staat te herstellen(,)

(...)

(t)erwijl, vierde onderdeel, de meervermelde strafrechtelijke uitspraken sowieso geen basis konden vormen om aan het bijzonder plan van aanleg in juni 1994 de goedkeuring te onthouden, nu tegen het arrest van 21 januari 1993 door beroeper een voorziening in cassatie was ingesteld, waaromtrent pas op 15 juni 1995 een uitspraak werd geveld(,)

(e)n terwijl het instellen van een voorziening in cassatie overeenkomstig artikel 373, laatste lid van het Wetboek van Strafvordering, opschortende werking heeft ten aanzien van de veroordeling(,)

(e)n terwijl een strafrechtelijke uitspraak in ieder geval kracht van gewijsde moet hebben om een beletsel te kunnen vormen voor enige mogelijk andersluidende administratieve beslissing(, ...)

(e)n terwijl in de rechtspraak reeds meermaals is aangenomen dat een administratieve vergunning de titularis geldig kan behoeden voor de tenuitvoerlegging van een gerechtelijk bevolen herstelmaatregel";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit werd genomen rekening houdende met twee belangrijke elementen, met name het arrest van het Hof van beroep te Gent van 21 januari 1993, dat op het moment van de vaststelling op 29 januari 1993 van het bijzonder plan van aanleg

zowel kracht als gezag van gewijsde bezat, aangezien het cassatieberoep slechts op 2 februari 1993 werd ingesteld, en het arrest aldus uitvoerbaar was en -weliswaar tijdelijk- kracht van gewijsde bezat, en de verschillende annulatieprocedures bij de Raad van State tegen dat bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat verwerende partij wat het vierde onderdeel van het middel betreft, antwoordt dat de weergave van de bestaande toestand een belangrijk element van beoordeling is, dat de gemeenteraad het bijzonder plan van aanleg definitief heeft aangenomen op 29 januari 1993 terwijl het arrest van het Hof van beroep te Gent van 21 januari 1993 op dat ogenblik reeds kracht en gezag van gewijsde bezat, dat de gemeente op het ogenblik van de definitieve aanvaarding op de hoogte was van de sedert het openbaar onderzoek fundamenteel gewijzigde bestaande toestand en dus wist dat "de belanghebbende geen gelegenheid tot een correct inzicht en juist oordeel zou zijn geboden indien het voorlopig aanvaard plan definitief zou worden aanvaard.", dat het feit dat de gemeente het uitgesproken arrest niet bij het herzieningsdossier heeft gevoegd aantoont dat "de gemeenteoverheid bewust heeft nagelaten om de fundamentele wijziging in de bestaande toestand te betrekken in de besluitvorming rond de definitieve aanvaarding van het herzieningsplan", dat de gemeenteraad wist dat "de belanghebbenden zich tijdens het openbaar onderzoek hadden gebaseerd op een inmiddels 'achterhaalde bestaande toestand' ", en vervolgens "een dossier met een onjuiste voorstelling van de bestaande toestand, minstens een onvolledig dossier (heeft overgemaakt) aan de Vlaamse Regering", waardoor noch de belanghebbenden bij het openbaar onderzoek, noch de Vlaamse regering bij de goedkeuring, rekening hebben kunnen houden met de werkelijk bestaande toestand, en dit "zelfs wanneer zou worden voorgehouden dat het arrest van het Hof van beroep te Gent geen kracht of gezag van gewijsde had op het moment van de definitieve vaststelling van het BPA -quod non-", dat het gezag van gewijsde van de twee uitspraken bovendien met zich meebrengt dat de gerechtelijke beslissingen uitvoerbare kracht hebben vanaf de uitspraak, welke slechts wordt "geschorst" door het aanwenden van een (schorsend) rechtsmiddel, en dat het Hof van Cassatie het beroep van verzoeker heeft verworpen, zodat het arrest van het Hof van beroep te Gent "uiteindelijk definitief werd";

Overwegende dat verzoeker ten aanzien van het vierde onderdeel van het middel repliceert dat het instellen van een voorziening in cassatie overeenkomstig artikel 373, laatste lid, van het Wetboek van Strafvordering, opschortende werking heeft ten aanzien van de veroordeling, en dat verwerende partij niet

aannemelijk maakt dat de vermelding van de strafrechtelijke uitspraken van enige invloed kunnen zijn geweest op een juist inzicht van de betrokken belanghebbenden en overheden, die overigens burgerlijke partij zijn geweest in de beide strafzaken;

Overwegende dat verwerende partij in een laatste memorie betoogt dat de gemeenteraad het bijzonder plan van aanleg definitief heeft aanvaard op het ogenblik dat het Hof van beroep reeds uitspraak had gedaan, dat het "net het gegeven (is) dat de stad Menen geen rekening hield met dit arrest, dat de Minister ertoe aanspoorde om het BPA in te trekken", dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat "de bestaande toestand nooit duidelijk werd gemaakt tijdens het openbaar onderzoek", waardoor de goedkeuringsprocedure onwettig werd, en dat zelfs indien een middel afgeleid uit een onvolledige weergave van de bestaande toestand niet van openbare orde zou zijn, dan nog het naast zich neerleggen tijdens een openbaar onderzoek van een strafrechtelijke uitspraak, die zelf van openbare orde is, niet mogelijk is;

Overwegende, daargelaten de vraag of het ministerieel besluit tot goedkeuring van een bijzonder plan van aanleg een administratieve rechtshandeling is die rechten doet ontstaan ten voordele van derden, dat de beslissing tot intrekking van zodanig besluit, zoals elke bestuurshandeling, alleszins dient te zijn gesteund op in rechte aanvaardbare motieven;

Overwegende dat het bestreden besluit het besluit van 22 juni 1994 tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, gedeeltelijk heeft ingetrokken, in wezen op grond van een schending door laatstgenoemd besluit van artikel 14, 1°, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, doordat op het plan van de bestaande toestand, gevoegd bij het door de gemeenteraad van de stad Menen op 26 juni 1992 voorlopig aangenomen ontwerpplan tot wijziging van voornoemd bijzonder plan van aanleg, geen melding is gemaakt van het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 9 maart 1992 waarbij verzoeker werd veroordeeld "tot betaling van een frank provisionele vergoeding op alle schade aan elk der burgerlijke partijen BEYLS-VERSPAILLE, COEMAN-VERVAEKE, HERMAN-DERMOUT, GEERAERT-DEMUYNCK, GHEKIERE-VANCOMPERNOLLE", en "tot herstel van zijn gebouwen in de vorige staat, overeenkomstig artikel 65 van de Stedenbouwwet binnen de maand na de betekening

van het vonnis van veroordeling tot herstel"; dat het bestreden besluit hieromtrent overweegt wat volgt :

"(...)

dat in voorliggend geval niet werd gehandeld met eerbiediging van artikel 14, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening; dat na de kennisname van het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg vaststond dat, indien ze niet werd gecorrigeerd en hernomen vanaf de voorlopige aanneming van het ontwerpplan door de gemeenteraad, de procedure die zou leiden tot de definitieve aanvaarding van het bijzonder plan van aanleg, noodzakelijkerwijze zou gekenmerkt zijn door onvolledigheid van de aan de gemeenteraad voorgelegde stukken waarin de bestaande toestand beschreven werd en onvolledigheid van de tijdens de inzage- en inspraakprocedure medegedeelde gegevens; dat de verwaarloosde correctie erin bestaat dat het bestaan van het niet uitgevoerd vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk niet werd vermeld op een plan dat de bestaande toestand weergeeft; dat zoals de procedure thans is verlopen, het niet onbegrijpelijk is dat de omwonenden die aan de zijde van de gemachtigde ambtenaar de procedures voor de rechter gevoerd hebben, zich gegriefd achten door de B.P.A.-procedure, zoals deze door de gemeenteraad gevolgd werd en die gekenmerkt was door de onvolledigheid van de tijdens het openbaar onderzoek medegedeelde gegevens; dat bij de definitieve aanvaarding van het B.P.A. door de gemeenteraad de veronachtzaming vaststond van het bestaan van zowel het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg (uitgesproken ± 3 1/2 maand vóór de voorlopige aanneming van het plan) als van het arrest van het Hof van Beroep (uitgesproken ± 1 week vóór de definitieve aanneming van het plan); dat aangezien het veronachtzamen van het bestaan zelf van een nog niet uitgevoerde, met gezag van gewijsde beklede rechterlijke beslissing, noodzakelijk aanleiding geeft tot schending van dit gezag, de op gemeentelijk vlak gevolgde goedkeuringsprocedure en het ministerieel goedkeuringsbesluit zelf onwettig te achten zijn; dat het besluit tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg derhalve gedeeltelijk dient ingetrokken te worden; dat de intrekking van het goedkeuringsbesluit enkel betrekking heeft op de percelen bedoeld in het arrest van 21.01.93 van het Hof van Beroep te Gent en op de in de nabijheid daarvan tot parking bestemde gronden waaraan aldus een bestemming gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak (initieel werd een dansgelegenheid beoogd en uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben) tot stand gekomen door uitvoering van bouwwerken in strijd met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening";

dat het bestreden besluit voorts overweegt :

"dat wat betreft het bij besluit van 22.06.94 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1 'Tuinwijk-Lauwe' moet worden vastgesteld dat het niet tot stand kwam met eerbiediging van artikel 14, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening; dat immers na de kennisname van het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg vaststond dat, indien ze niet werd gecorrigeerd en hernomen vanaf de voorlopige aanneming van het ontwerpplan door de gemeenteraad, de procedure die zou leiden tot de definitieve aanvaarding van het bijzonder plan van aanleg, noodzakelijkerwijze zou gekenmerkt zijn door onvolledigheid van de aan de gemeenteraad voorgelegde stukken waarin de bestaande toestand beschreven werd en onvolledigheid van de tijdens de inzage- en inspraakprocedure medegedeelde gegevens; dat de verwaarloosde correctie

erin bestaat dat het bestaan van het niet uitgevoerd vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk niet werd vermeld op een plan dat de bestaande toestand weergeeft; dat het besluit tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg derhalve gedeeltelijk dient ingetrokken te worden; dat de intrekking van het goedkeuringsbesluit enkel betrekking heeft op de percelen bedoeld in het arrest van 21.01.93 van het Hof van Beroep te Gent en op de in de nabijheid daarvan tot parking bestemde gronden waaraan aldus een bestemming gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak (initieel werd een dansgelegenheid beoogd en uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben) tot stand gekomen door uitvoering van bouwwerken in strijd met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening";

Overwegende dat artikel 16, eerste lid, 1°, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat van toepassing was op het ogenblik van het ministerieel besluit van 22 juni 1994, thans artikel 14, 1°, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt :

"Het bijzonder plan van aanleg geeft voor het deel van het gemeentelijk grondgebied aan :
1° de bestaande toestand";

Overwegende dat het betrokken vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk verzoeker veroordeelt tot het betalen van een provisionele schadevergoeding van 1 frank aan elk der burgerlijke partijen, en "tot herstel van zijn gebouwen in de vorige staat"; dat dit vonnis aldus niets wijzigt aan de bestaande toestand zoals bedoeld in voornoemd artikel 16, eerste lid, 1°, maar in rechte enkel de ten laste gelegde feiten "ten genoegen van recht bewezen" verklaart, met name het uitvoeren en instandhouden van de in dat vonnis vermelde handelingen en werken zonder de door artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw vereiste voorafgaande en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, en dit met inbreuk op de voorschriften voor een "zone voor nijverheidsgebouwen" van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk"; dat het vonnis enkel gevolgen kan hebben wat betreft de wettigheid van de betrokken bouwwerken; dat dit geen rechterlijke beslissing is die de bestemming of de inrichting van het gebiedsdeel bepaalt of wijzigt, en dus niet op het plan van de bestaande toestand dient te worden vermeld; dat de vraag of er al dan niet een in kracht van gewijsde gegane arrest over de aan verzoeker ten laste gelegde feiten is tussengekomen derhalve niet relevant is, en, in voorkomend geval, de niet vermelding ervan op het plan van de bestaande toestand alleszins de

wettigheid van het ministerieel besluit houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg niet vermag aan te tasten; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 11 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende intrekking van het besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, met uitwerking op 22 juni 1994, "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming", in zoverre dit besluit de percelen van Marcus SUYS, kadastraal bekend onder Sectie B, nrs. 331 h5, 331 g5, 331 f5 en 332 n betreft.

Artikel 2.

De afstand van het geding wordt vastgesteld voor wat het overige betreft.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vier juni 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

D. VERBIEST.